

[Anne Grete Holmsgård]

hvert tilfælde, at staten sparer på dette, og at byrderne bliver lagt over på forældrene.

Det har vist sig, når man har regnet på det, at det i hvert tilfælde vil give stigninger allerede den 1. august 1981, og det forudsætter så, at man ikke ansætter flere støttepædagoger end dem, der er i øjeblikket. Man skal ikke se sig ret meget om i landet, før man kan se, at der allerede er brug for flere støttepædagoger.

Udlægningen af særfor sorgen blev vedtaget af stort set de samme partier, som nu har indført den ny regel; i hvert tilfælde stemte socialdemokratiet for den – det var jo dem, der fremsatte forslaget – og så stemte kristeligt folkeparti og de radikale for det. De eneste, man ikke på dette område kan tage til indtægt, er centrum-demokraterne, der undlod at stemme, da lovforslaget om udlægningen af særfor sorgen i 1978 blev vedtaget herinde. Det er fuldstændig de samme partier – i hvert tilfælde for de tres vedkommende – der mente, at særfor sorgen skulle udlægges, som nu er med til at undergrave den, for det vil nemlig betyde en undergravning, hvis forældrene skal være med til at betale omkostningerne ved støttepædagogerne inden for den enkelte kommune. Det er selvfølgelig fuldstændig grotesk, hvis det bliver inden for den enkelte institution, fordi det direkte vil modvirke, at man ansætter støttepædagoger. Men det samme kommer til at gælde inden for den enkelte kommune, fordi forældrene vil have svært ved at klare, at priserne bliver hævet, hvad enten det drejer sig om 3 pct., eller det drejer sig om 10 pct.

Det er sådan, at i en lang række kommuner er der allerede en praksis med, at man nægter at tage børn, der er fysisk eller psykisk handicappede i varierende grad, ind i institutionerne, fordi man ikke kan klare det med den nuværende personalenormering. I stedet for siger man lige så stille: nej, det kan vi ikke klare. Dermed bliver særfor sorgens udlægning undergravet, og det bliver selvfølgelig et pres, der i meget stor udstrækning rammer de forældre, der har handicappede børn, og som havde satset på, at man kunne få dem integreret i en almindelig daginstitution. Der har ikke været særlig megen omtale af det i pressen, fordi de enkelte institutioner selvfølgelig ikke ligefrem praler af, at de siger nej til at tage imod de handicappede børn. De gør det stille, og de synes selv, at

det er en forfærdelig dårlig løsning. De synes, det er pinligt, men de gør det alligevel, fordi de ikke kan klare det pres, der vil komme på institutionerne, og de kan ikke acceptere det pres, der vil komme på de øvrige børn.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er fru Birthe Nielsen, der kalder mig herop, for man kunne af hendes indlæg få det indtryk, at handicappede børn var afskåret fra reglerne om socialpædagogiske fripladser. Jeg vil gerne bede fru Birthe Nielsen om at komme herop og fortælle, hvor hun har fået den opfattelse fra; det kan i alt fald ikke være fra de gældende regler.

Endelig vil jeg gerne sige, at et af problemerne i forbindelse med de tidligere takster var jo netop, at de ikke indeholdt de belastninger, som man havde forestillet sig i beregningerne, og det er altså direkte forkert, når det bliver hævdet, at der var tale om en stigende udgift for familier med over 110.000 kr.

Jeg synes i øvrigt, det havde været på sin plads, når man siger, at støttepædagogernes indregning i forældrebetalingen er en belastning for forældrene, samtidig at oplyse, at hvis ikke kommunerne giver tilskud, vil der her være tale om en forhøjelse på 3,3 pct. i landsgennemsnit.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Hr. Erik B. Smith har da ret i, at der stadig væk kan gives socialpædagogiske fripladser; det mener jeg også jeg sagde indledningsvis, da jeg var heroppe. Det er også en af de ting, jeg synes det er godt at man viderefører. Men jeg synes, hr. Erik B. Smith har uret med hensyn til integrationen af handicappede børn i vores institutioner. Det er sådan, at disse børn for at kunne fungere på lige vilkår med de øvrige børn må have en særlig støtte, og det har de fået i kommunerne ved, at man har ansat nogle støttepædagoger. Det er denne lønandel for støttepædagoger, der nu bliver pålagt forældre til børn i daginstitutioner i den enkelte kommune, og det betyder for samtlige forældre til børn i